

Blog 2

China here I come!

Ik verblijf van begin september tot begin januari op de Xiang'an campus van de Universiteit van Xiamen, waar ik Chinees zal studeren. Xiamen (厦门) is een ruime, luchtige stad aan de Zuid-Chinese zee in Zuid-China met 4 miljoen inwoners. De stad heeft een subtropisch klimaat, wat inhoudt dat het weer er erg fijn is, er veel tyfoons zijn en er geen vorst is in de winter. Ik woon in een dorm op de campus met een andere internationale student als kamergenoot en nog veel meer internationale studenten in mijn gebouw.

Na de lange vlucht (Xiamen Airlines) met uiteraard Chinese films met Jackie Chan, Blackjack en veel slapen, landt het vliegtuig dan eindelijk op "Xiamen Gaoqi International Airport". Vreemd genoeg mogen we nog niet uit het vliegtuig stappen, uit mijn raampje zie ik dat er 5 busjes aankomen rijden en er tientallen vliegveld-officials in pakken en uniforms uitstappen. Er komt een trap aangereden en er wordt een rode looper uitgerold waarna alle mannen en vrouwen in pak in twee rijen gaan staan, de passagiers van de eerste klas mogen dan uitstappen en hun handen worden geschud door al deze medewerkers. Als alle Business class passagiers in de busjes zitten mag ook de Economy class naar buiten, maar dan zijn bijna alle medewerkers in pak al weg. Ik stap in een van de busjes en kom aan bij een enorme hal waar we eerst onze gezondheidsverklaring moeten scannen om te laten zien dat we niet ziek zijn of het Covid-virus dragen. Hierna moeten we een immigratiedocument invullen met allerlei informatie zoals contactpersonen en paspoortinformatie en deze geven aan de douane samen met mijn paspoort en (studenten)visum. De man achter het plexiglas kijkt mij onnodig lang streng aan en kijkt ongeveer 25 keer op en neer van het visum, naar het document en weer terug naar mij waarna hij in het Chinees iets aan mij vraagt. Ik antwoord hem in mijn matig basislevel Chinees terug dat ik hem niet begrijp, ook vroeg ik of hij toevallig Engels sprak waarop ik alleen een kleine grijns als antwoord kreeg. Hij pakt zijn telefoon tevoorschijn en vertaalt naar het Engels: "First time in China?" waarna ik snel "Dui" antwoord (wat 'klopt' betekent), dan vertaalt hij: "Show University application letter". Ik was een beetje verbaasd aangezien dit al nodig was voor de aanvraag van het visum maar pak het toch snel tevoorschijn en geef de documenten aan de man, waarna er back-up wordt geroepen. Uiteraard begin ik een beetje gestrest te raken maar alles bleek toch in orde te zijn, er wordt een foto gemaakt en al mijn vingerafdrukken genomen, waarna ik een stempel in mijn paspoort krijg en ik eindelijk door de poortjes China in mag lopen; wat een geweldig moment!

